

Medlem, som selv er Skolemand, vil jo godt vide, at det Lavmaal, der blev fastsat i denne Lov, er ikke det, man nu forlanger. Der staar nemlig i denne Lov fra 1855 en Bestemmelse, som følger med Udviklingen, nemlig, at Børnene skulle staa Maal med de Børn, der undervises i de offentlige Skoler.

Nu spottede det ærede Medlem lidt over, at disse Friskolefolk kom til Staten for at faa Penge, og sagde, at naar man først kom saa vidt, at man vilde leve paa Staten, saa var det lidt skralt med Idealiteten. Men det ærede Medlem maa dog vide, at disse samme Folk maa betale, og at de altid maa betale meget mere til det offentlige Skolevæsen, end de faa i Støtte til deres eget. Det ærede Medlem, som er saa kendt med alle disse Forhold, ved jo meget bedre end jeg, at hvis en Privatskole i en By faar, naar det er flot, 20—25 Kr. pr. Barn i Støtte, saa maa de vedkommende Forældre til det offentlige Skolevæsen betale 50—60—70—80 indtil 90 Kr. pr. Barn. Jeg synes derfor, at det ærede Medlems ironiske Tone overfor disse Friskolefolk, der nok vilde have lidt Støtte fra Staten, var ilde anvendt og egentlig ikke passer til det ærede Medlems vel overvejede Ord, naar Talen gælder disse vigtige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem sluttede med at udtale et Ønske om, at den Sag, der nu er rejst her i Tinget, maatte brede sig herfra ud over det hele Land. Maa jeg have Lov at sige, som jeg sagde før, at denne Sag ikke primært er rejst her nu, den er rejst forlængst, hvorom disse mange Skoler vidne, og hvorom jo selve Finansloven vidner, idet der allerede er et Bidrag paa 12,000 Kr. til saadanne Efter-skoler. Altsaa, Initiativet i denne Sag har rørt sig før. Jeg kan samstemme helt med det ærede Medlems Ønske, naar jeg former det saaledes, som jeg tillod mig at gøre det, da jeg før havde Ordet, at de Kredse, som det ærede Medlem særlig pegede paa, maatte blive besjælede af et Initiativ, der vilde frembringe Resultater, der ligner dem, som de andre Kredse, jeg talte om, allerede have at opvise.

Jeg har med Sorg set, at der under § 26 er stillet et Forslag om, at en Bevilling angaaende Opførelsen af en ny Hovedbygning paa Skaarup Seminarium skulde falde bort. Jeg har den sikre Tro, at naar man faar Lejlighed til roligt at overse dette Forhold, vil man indrømme, at det er nødvendigt, at Skaarup Seminarium bliver hjulpet til bedre Lokaler. Jeg forbeholder

mig derfor, hvilken Skæbne dette Ændringsforslag end faar, paa ny at komme til Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling for at tale med det om denne saare vigtige Sag.

Moltesen: Jeg har haft et svagt Haab om, at den ærede Ordfører vilde tage Forslaget om at stryge Bevillingen til Folkeuniversitetsforeningen tilbage, men det hører jeg altsaa er ikke Tilfældet. Jeg haaber nu alligevel, at det høje Finansudvalg vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse endnu en Gang inden tredje Behandling efter den Argumentation, den ærede Ordfører fremførte. Nu hørte vi ikke noget om Sammenhængen med de faglige Foredrag, nu var det Foredragsforeningerne overhovedet her i Landet, som ikke mere fik Statens Støtte. Desværre vide vi, at disse Foredragsforeninger kun kunne holde sig oppe ved Dans eller Tankelæsere o. s. v., hvorved de faa Raad til undertiden at have dygtige Foredragsholdere. Og saa er det kun enkelte Foredrag, de have, for man kan ikke faa mange til at komme og høre et Foredrag, uden naar det er en Stjerne, en dygtig Foredragsholder, som har et Navn. Men i Folkeuniversitetet have vi Rækker af Foredrag med Undervisning og med Undervisningsapparater. Det kræver et Arbejde, saa det er noget helt andet end det, som er Tilfældet med Foredragsforeningerne.

Den ærede Ordfører sagde: Det er kun et Pengebeløb, det maa da kunne spares. Ja, det er kun et lille Pengebeløb paa 8,000 Kr., men Nægtelsen af det vil slaa denne Bevægelse ihjel, uden at Staten bliver enten rigere eller fattigere derved. Det er et videnskabeligt Foretagende, som Befolkningen bringer Ofre for i Forvejen, og hvis vi tage denne Støtte bort, synes jeg, det ikke vil tjene os til saa stor en Hæder.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Maa jeg lige sige et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds (K. M. Klausen). Han mener, at det var ganske uberettiget af mig at tale om, at han ikke havde Sympati for Friskolen. Det forekommer mig dog, at der til forskellige Tider af det ærede Medlem er fremsat Udtalelser, som i høj Grad tyde derpaa. Han har f. Eks. her i Tinget udtalt, at en obligatorisk Statsskole, hvortil hele Befolkningen skal sende sine Børn til en vis Alder, var hans Formaal, men hvis det Formaal skulde fyldestgøres, vilde jo